

Pravěké sídliště – „pohanský hrad“

Na jižním úpatí Bořně bylo v letech 1925-1927 kustodem bílinského muzea G. Laubem prozkoumáno archeologické naleziště. Místo pod majestátní a démonickou horou osídlil v době bronzové lid knovízské kultury. Osada zvláštního charakteru zde fungovala v době tisíc let před naším letopočtem. Gustav Laube objevil zásobní jámy s velkým množstvím zvířecích kostí, zlomků keramiky, výjimečně kostěných a bronzových nástrojů. Mimořádný význam naleziště spočívá v objevu několika lidských koster, ale také samostatných končetin a lebek pohozených v sídlištních objektech a zvláštních kamenných schránkách. Vysvětlení těchto jevů, je dodnes problematické. V době knovízské se totiž běžně pohřbívalo zpopelněním. Pohozené lidské kostry jsou možná projevem epidemií nebo častých válečných konfliktů. Ale části těl a v některých případech i řezné stopy na kostech naznačují rituální praktiky a možná lidojedství. Zkoumanému místu se říkalo Pohanský hrad. Nálezy z něj byly vystaveny v muzeu v Bílině a na Bořeňské chatě. Drobné úlomky pravěkých nádob je možné pozorným pohledem nalézt i na cestičkách a některých dalších místech v okolí.

